

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1333/2020
07.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Александра Кузмановић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., кога заступа пуномоћник Ивана Станковић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4105/2019 од 21.11.2019. године, у седници одржаној 07.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 4105/2019 од 21.11.2019. године, тако што се одбија као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Основног суда у Врању П 4017/16 од 11.06.2019. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 15.800,00 динара у року од 15 дана од дана пријема отправка ове пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 4017/16 од 11.06.2019. године, ставом првим изреке наложено је туженом да изврши санацију оштећења на плевњи тужиоца која се налази на кп.бр. .. и кп.бр. .. уписане у листу непокретности број .. КО ..., на тај начин што ће зид плевње који гледа према кућном плацу туженог озидати и поправити кровну конструкцију на плевњи о свом трошку и од свог материјала под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 127.780,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4105/2019 од 21.11.2019. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженом да изврши санацију оштећења на плевњи тужиоца која се налази на кп.бр. .. и .. уписане у листу непокретности број .. КО ..., на тај начин што ће зид плевње који гледа према кућном плацу туженог озидати и поправити кровну конструкцију на плевњи о свом трошку и од свог материјала. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 134.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), испитао побијану пресуду на основу члана 408. тог закона и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је власник парцела кп.бр. .. и .. КО ... на којима се налази стамбена зграда са помоћним објектима и плевњом, а које се граниче са парцелом туженог која је на вишем нивоу у односу на парцеле тужиоца. Тужичев помоћни објекат – плевња налази се поред дрвене ограде са жицом која представља међну линију између парцела странака. Наведену плевњу тужени је користио у дужем временском периоду до августа месеца 2014. године, када је тужилац плевњу дао на коришћење другом лицу. Током месеца фебруара 2015. године дошло је до рушења једног зида плевње који је окренут према парцели туженог. Према налазу и мишљењу вештака грађевинске струке од 10.07.2017. године и допунском изјашњењу, до рушења зида на плевњи тужиоца је дошло у вези са одводом воде са чесме туженог у правцу плевње која је ишла вадом до средине парцеле туженог а потом се по истој разливала. По мишљењу вештака грађевинске струке хидро смера од 08.03.2018. године до урушавања дела плевње дошло је због подземних вода које су усмерене са парцеле туженог према плевњи тужиоца, а које су потпомогнуте конфигурацијом терена и нагибом, као и због некавалитетне и неадекватне градње плевње која је од непечене цигле са плитким темељом и неадекватном заштитом темеља и зида. С обзиром да наведени вештаци нису усагласили налазе, обављено је ново вештачење од 18.04.2019. године, на основу кога је утврђено да постоји узрочно последична веза између отицања воде са парцеле туженог и штете која је настала на плевњи тужиоца, што значи да штета није настала због слабе градње и непостојања хоризонталних и вертикалних олука.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев налазећи да је дошло до оштећења помоћног објекта тужиоца (плевње) услед сливања воде са парцеле туженог, па је тужени дужан да изврши санацију оштећења на основу чланова 154. и 185. ЗОО.

Другостепени суд је прихватио становиште првостепеног суда да је штета на помоћном објекту тужиоца у узрочно последичној вези са испуштањем отпадних вода са парцеле туженог, али је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, јер тужилац није јасно и прецизно определио врсту радова и материјала који би се употребили ради довођења плевње у пређашње стање, па је обавеза туженог која се односи на чинидбу, односно извођење радова на делу објекта тужиоца неодређена и неодредива те се као таква не може извршити.

Становиште другостепеног суда није правилно.

Према члану 5. Закона о основама својинскоправних односа власник непокретности дужан је да се при коришћењу непокретности уздржава од радњи и да отклања узроке који потичу од његове непокретности, којима се отежава коришћење других непокретности (поред осталог и отицања отпадних вода и сл.) преко мере која је уобичајена с обзиром на природу и намену непокретности и на месне прилике, или којима се проузрокује знатнија штета. Уколико треће лице неосновано узнемирава власника или претпостављеног власника на други начин а не одузимањем ствари, власник односно претпостављени власник, може тужбом захтевати да то узнемиравање престане, а када је узнемиравањем проузрокована штета, власник има право да захтева накнаду штете по општим правилима о накнади штете (члан 42.).

У конкретном случају тужбеним захтевом је тражено да тужени изврши санацију оштећења на плевњи тужиоца која се налази на означеним парцелама на тај начин што ће зид плевње који гледа према кућном плацу туженог озидати и поправити кровну конструкцију о свом трошку и од свог материјала. Код утврђене чињенице да је оштећење помоћног објекта тужиоца (плевње) у узрочно последичној вези са отицањем воде са парцеле туженог, правилно је првостепени суд одлучио када је усвојио тужбени захтев. Супротно становишту другостепеног суда, таква садржина правне заштите заснована је на правилној примени материјалног права, јер је по члану 185. став 1. ЗОО, одговорно лице дужно да успостави стање које је било пре него што је штета настала. Питање одредивости врсте материјала и радова у испуњењу чинидбе не води одбијању тужбеног захтева, већ евентуално представља питање подобности извршне исправе за извршење, што није на штету туженог као странке која је изјавила жалбу, па није било места преиначењу првостепене пресуде из тих разлога одбијањем тужбеног захтева. Зато је Врховни касациони суд преиначио другостепену пресуду.

Тужилац је успео у поступку по ревизији па му на основу чланова 153. став 1, 154. став 2. и 165. став 2. ЗПП припадају тражени трошкови за састав ревизије у износу од 12.000,00 динара према важећој АТ и 3.800,00 динара на име судске таксе за ревизију по важећој Таксној тарифи. Преиначењем одлуке другостепеног суда и одбијањем жалбе туженог потврђена је првостепена пресуда која у себи садржи и решење о трошковима првостепеног поступка који су тужиоцу правилно досуђени.

На основу члана 416. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић